

[Hæderé.]

lelser, der bør kunne berigtiges. Berigtigelsesnævnet udtalte nemlig, at både hentydninger og retoriske spørgsmål efter omstændighederne kan berigtiges. Vi har i denne samling ikke genfremsat vores forslag om udgiveres bødeansvar, men for ikke længe siden har hr. Camre og fru Tove Nielsen i Aktuelt foreslået højere bødestraffe, så man ikke tjener penge på at bringe løgne, som en af dem udtaler. Det ville glæde os, hvis der i socialdemokratiet og venstre er en voksende forståelse for disse spørgsmål.

Vi er indstillet på at genfremsætte vort eget tidligere forslag, men vi vil gerne overveje at afstå derfra, hvis ministeriet ned sætter et sagkyndigt udvalg, der kan se på disse problemer og fremsætte nogle forslag til, hvad der kan gøres fra folketingets side.

Hermed sluttede forhandlingen.

Ændringsforslag nr. 1-3 og lovforslagets tekst, således ændret, vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring af myndighedsloven. (Myndighedsalderen).

(Lovforslag nr. 200. Fremsat 5/2 76. Første behandling 19/3 76. Betænkning 20/5 76).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Formanden:

Sammen med denne sag foretages den følgende sag på dagsordenen, nemlig:

Anden behandling af forslag til lov om ændring af forskellige lovbestemmelser med 20 års aldersgrænser m. v.

(Lovforslag nr. 201. Fremsat 5/2 76. Første behandling 19/3 76. Betænkning 20/5 76).

Der var stillet 2 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagenes paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagenes overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Tastesen (S):

Ved at læse betænkningen fra retsudvalget kan medlemmerne få det indtryk, at det er valgretsalderen og ikke myndighedsalderen, det drejer sig om. Jeg vil derfor gerne sige her, at det, vi skal tage stilling til, er myndighedsalderen. Man kan selvstændigt vurdere og tage stilling til, hvad myndighedsalderen skal være, uden nødvendigvis at blande den sammen med valgretsalderen. Jeg skal ganske kort nævne tre argumenter: ved at sætte myndighedsalderen til 18 år kommer vi på linje med andre lande omkring Danmark, som for længst har indført en 18 års myndighedsaldersgrænse. Vi har jo en forældremyndighed, som netop går til det 18. år, og derved er der, hvad den personlige myndighed angår, allerede lagt en grænse ved de 18 år. Det turde derfor være logisk, at den egentlige myndighedsgrænse bliver fastsat her. Endelig er det vel helt i overensstemmelse med den øgede modenhed til selvstændig handling og vurdering, som gør sig gældende hos vore unge, at vi nu sætter myndighedsalderen til de 18 år.

Der er stillet et ændringsforslag af hr. Kaj Hansen gående ud på, at ikrafttrædelsesdatoen for loven om myndighedsalderen skal være sammenfaldende med ikrafttrædelsesdatoen for en eventuel lov om nedsættelse af valgretsalderen. Dette ændringsforslag må jeg anbefale medlemmerne at forkaste. Vi bør ikke blande disse to ting sammen; der er en selvstændig, saglig begrundelse for, at myndighedsalderen skal være 18 år.

Spørgsmålet om valgretsalderen kan jo

[Tastesen.]

tages op senere, om man måtte ønske det. Socialdemokratiet gjorde et forsøg på at få valgretsaldere ned på de 18 år i 1969. Det mislykkedes. Vores holdning til valgretsaldere skal der ikke være tvivl om, men vi mener bare ikke, det spørgsmål bør sammenblandes med denne sag.

Birgitte Oxdam (V):

Ved førstebehandlingen af de to foreliggende lovforslag den 19. marts 1976 udtalte jeg, at venstre stod delt i spørgsmålet om nedsættelse af myndighedsalderen fra 20 til 18 år. En del af venstres gruppe, herunder jeg selv, kunne gå ind for den foreslåede nedsættelse, mens der hos andre af venstres medlemmer herskede den opfattelse, at myndighedsalderen primært ud fra et beskyttelsessynspunkt over for de unge burde forblive ved de 20 år. Hertil kommer nu det af medlemmerne af venstre fru Nathalie Lind, fru Mette Madsen og fru Elsebeth Kock-Petersen i betænkningen anførte synspunkt, at der ikke kan fremføres store principielle betragtninger over spørgsmålet, om myndighedsalderen skal være 20 eller 18 år, men at man finder, at nedsættelse af myndighedsalderen og det af et mindretal inden for flertallet bebudede forslag om nedsættelse af valgretsaldere ikke er ønskværdig nu. Dette sidste bl. a. fordi man ikke mener, at der hos befolkningen er noget bredt ønske om, at det store apparat, som en folkeafstemning er, skal udløses omkring valgretsaldere.

Blandt de medlemmer af venstres gruppe, som kan gå ind for, at myndighedsalderen nedsættes til 18 år, er der delte meninger om, hvorvidt en tilsvarende nedsættelse af valgretsaldere er en logisk følge heraf. Det kan hævdes at forekomme naturligt, at valgretsaldere ikke er lavere end myndighedsalderen, men uden at det modsatte synspunkt behøver at være en logisk følge.

Da der konkret er fremsat et forslag til nedsættelse af myndighedsalderen og kun om dette, skal jeg lade venstres holdning til spørgsmålet om nedsættelse af valgretsaldere stå i bero, indtil et eventuelt forslag herom, således som det er bebudet bl. a. af det radikale venstre i betænkningen, måtte blive fremsat i folketinget.

For god ordens skyld skal jeg til sidst til-

føje, at venstre vil stemme imod det af det kommunistiske parti stillede ændringsforslag til forslaget til lov om ændring af myndighedsalderen og ligeledes imod det ligelydende ændringsforslag fra det kommunistiske parti til følgelovforslaget.

Gudme (RV):

På dette sene tidspunkt af eftermiddagen er det en trøst, at papiret er mere tålmodigt end folketingets medlemmer. Derfor kan jeg nøjes med at henvise til betænkningen, hvor det radikale venstre har redegjort for sin stilling og bebudet, at vi straks i den nye folketingssamling vil fremsætte et forslag til valglov med en 18 års valgretsaldere.

Jeg kan her sige, sådan som jeg også sagde det ved første behandling, at jeg er i diametral modsætning til hr. Tastesen i opfattelsen af, at valgretsaldere og myndighedsaldere ikke hører sammen. Derfor synes jeg, der er bedre grund til at tale om valgretsaldere, som åbenbart synes at være et problem for socialdemokratiet, end om myndighedsaldere, som ikke synes at være noget problem.

Myndighedsalderen er ikke noget problem, og derfor er det radikale venstres indstilling, at vi skal stemme for den, men at vi skal have valgretsaldere med. Derfor kommer forslaget i den nye samling.

Det ændringsforslag, som det kommunistiske parti med en anerkendelsesværdig opfindsomhed har stillet, har delt det radikale venstres folketingsgruppe. Nogle af os har den opfattelse, at det er rigtigt at følge det programpunkt, som vi giver udtryk for i betænkningen, op, sådan at vi siger, at vel gennemfører vi her og nu muligheden for at få 18 års myndighedsalder og de andre konsekvenslove, der hænger sammen med myndighedsalderen, men ikrafttrædelsen sker først, når vi også har fået valgretsaldere ned til de 18 år altså sådan at det ene trækker det andet med sig. Andre i gruppen har den opfattelse, at gennemfører vi det nu med omgående ikrafttræden, vil myndighedsloven kunne være murbrækker for den senere valgretsaldere gennemførelse.

Man kan mene det ene, og man kan mene det andet, og vi gør altså begge dele. Derfor vil resultatet blive, at den radikale gruppe deler sig med hensyn til det kommunistiske ændringsforslag.

Ebba Strange (SF):

Ja, man kan mene det ene, og man kan mene det andet, som hr. Gudme siger. Vi har diskuteret det samme problem i socialistisk folkepartis folketingsgruppe, som man har diskuteret hos de radikale. Vi synes også, det er ret geniale fundet på af kommunisterne, men i modsætning til de radikale er vi blevet enige i socialistisk folkepartis gruppe om at stemme imod kommunisternes ændringsforslag. Det er vi, fordi vi gerne vil tro på, at vedtager vi om et par dage at nedsætte myndighedsalderen til de 18 år, vil det blive lettere at få gennemført en valgretsalder på de 18 år til næste år, end hvis vi stemmer for kommunisternes ændringsforslag og derfor skal vente til næste år med begge dele, for hvad er det så, der kommer til at påvirke hvad? Vi er temmelig overbevist om — og det vil jeg godt sige til de af de radikale, der endnu måtte være i tvivl — at får vi gennemført myndighedsalderen, vil det virke afsmittende på valgretsalderen.

Lad det være de eneste ord, jeg skal sige om dette; det har sådan set været det eneste problem i det. Vi er glade for, at vi nu kan få gennemført en sænkning af myndighedsalderen.

Hagen Hagensen (KF):

Da lovforslaget kom frem, gav jeg til kende, at vi var rede til at overveje, om det ville være naturligt at indføre en 18 års myndighedsalder, og vi gav også ved samme lejlighed til kende, at vi fandt, det vel var naturligt, at man ikke kædede dette spørgsmål sammen med en ændring af valgretsalderen. Der kan naturligvis være ting, der taler for, at de to aldersgrænser skal være den samme, men det er nu således, at det alene er myndighedsalderen, vi skal drøfte nu.

Jeg vil gerne have lov til at sige, at vi er enige med ministeren, når han siger — og jeg kan i den forbindelse henvise til ministerens fremsættelsestale — at fastlæggelse af myndighedsalderen beror på et vanskeligt skøn, hvor man på den ene side skal vurdere den unges behov for beskyttelse og på den anden side den unges evne til at tage vare på egne økonomiske forhold. Det er så givetvis sandt, og mens vi ved første behandling gav udtryk for, at vi var rede til at overveje spørgsmålet, må jeg sige, at udvalgsbehandlingen for vort vedkommende

har ført til, at vi finder ikke at kunne gå ind for en 18 års myndighedsalder.

Der er kommet mange ting frem under udvalgsbehandlingen, der tyder på, at der fortsat er grund til at beskytte de unge mod en række forhold, de kan komme ind i af økonomisk art, og som man må antage at der ikke er tilstrækkelig modenhed over for hos unge på 18 år. Uanset at jeg erkender, at unge nutildags antagelig er mere modne, end de var for år tilbage, er det alligevel således, at der faktisk ikke er den beskyttelse af mange umodne unge, som man bør have for disses vedkommende. Derfor må vi sige, at det ikke er med vor stemme, dette lovforslag bliver ført igennem.

Jeg må i øvrigt sige, at jeg synes, der burde have været en helt anderledes debat om den for mig at se ganske væsentlige og betydningsfulde ting at ændre myndighedsalderen til 18 år. Jeg synes faktisk ikke, der har været den respons ude omkring i befolkningen, den debat om forholdene, hvor der måske kunne være kommet mange tilkendegivelser om, at der kunne være grund til netop at søge den unge beskyttet eller til at sige, at den unge godt kan selv. Jeg synes altså ikke, der har været en tilstrækkelig debat, og jeg tror egentlig, man kan sige, at dette lovforslag desværre er druknet i det væld af forslag, vi har haft herinde i denne samling, og at det gør, at der ikke er kommet den folkelige tilkendegivelse om dette, synes jeg, meget væsentlige spørgsmål.

Jeg skal sluttelig sige, at vi altså ikke kan stemme for lovforslaget, og at vi vil undlade at stemme om de ændringsforslag, der er stillet, når vi indstiller lovforslaget til forkastelse.

Poul H. Møller (KrF):

Vi har i retsudvalget lige op til disse dage drøftet bl. a. nedsættelsen af knallertalderen fra 16 til 15 år, som fandt sted for et par år siden, og vi har set, hvilke ulykkelige følger det fik. Jeg tror nok, flertallet var enig om, at det aldrig burde være sket.

Det viser os, hvilken betydning hvert år har i henseende til modenhed. Der er for nylig her i tinget vedtaget et forslag om sænkning af den kriminelle lavalder for homoseksuelle forhold også ned til 15 år. Her er igen sket det, at man har taget en beskyttelse væk fra disse børn og disse unge,

[Poul H. Møller.]

som der i høj grad var behov for at bibeholde.

Nu ønsker man myndighedsalderen nedsat fra det 20. til det 18. år. Det mener vi i kristeligt folkeparti for det første ikke at der er noget som helst behov for, lige så lidt som der har været det for de andre unge i de to tilfælde, jeg har nævnt her. For det andet mener vi, at de unge ikke er modne nok til at leve op til det ansvar og de forpligtelser, som en sådan sænkning af myndighedsalderen vil medføre. Vi ved da godt, at der er mange unge, der er modne på et tidligere tidspunkt end andre og måske også på et tidligere tidspunkt, end unge i samme alder generationer tilbage var. Men det er nok langt den mindste del af de unge, som kan leve op til alt det, som en sænkning af myndighedsalderen vil medføre. Langt de fleste af dem, mener vi i kristeligt folkeparti i hvert fald, er ikke modne nok dertil. Jeg tror heller ikke, det er et påtrængende krav fra de unge selv at få sænket den. Unge er måske mere frimodige i dag og råber mere op, men det behøver ikke at være identisk med mere modenhed. Jeg tænker her også på, at mange unge netop i det 18.-20. år er under uddannelse og måske ikke har de store penge mellem hænderne, men alligevel netop på grund af manglende erfaringer kan blive indviklet i økonomiske forpligtelser, hvis konsekvenser de ikke kan overse, og som de ikke kan leve op til, hvilket også kan få ulykkelige følger for dem.

Vi mener, at der ligger en beskyttelse i, at de når op til en så tilpas moden alder som det 20. år, hvor de bedre er i stand til at tage stilling til disse problemer, disse love osv., som de kommer ind under ved en sænkning af myndighedsalderen.

Vi kan derfor ikke medvirke til dette lovforslags gennemførelse, og vi vil følgelig også stemme imod de stillede ændringsforslag.

Kaj Hansen (DKP):

Kommunisterne har den principielle opfattelse, at myndighedsalderen skal nedsættes, men vi mener også — åbenbart i modstrid med hr. Tastesen — at rettigheder og pligter skal følges ad. Vi har meget klart understreget, at vi også ønsker valgretsaldern nedsat, og derfor har vi stillet ændrings-

forslag om, at myndighedsalderens nedsættelse sker på samme tidspunkt som valgretsalderns nedsættelse til 18 år.

I vort indviklede samfund er der en lang række problemer i forbindelse med myndighedsalderens nedsættelse. Det er der bl. a. inden for børneforsorgsområdet, idet man kan frygte, at en nedsættelse af alderen til 18 år vil betyde en stramning af de straffemæssige sanktioner over for en svag gruppe af unge, og det svar, som vi i den anledning fik i udvalget fra justitsministeriet om, at de pågældende unge hellere end gerne frivilligt forblev under forsorg, tror vi ikke rigtig har noget med virkeligheden at gøre, og vi tror, dette problem fortsat består.

Som allerede nævnt under arbejdet med udpantningsloven mener vi også, at netop de unge i samfundet er specielt udsat for en meget pågående reklame og ufine salgsmetoder og derfor i større udstrækning skulle beskyttes bl. a. gennem bedre forbrugeroplysning, således at reklamebranchen fik pålæg om ikke intensivt at satse på de svage forbrugergrupper. Når vi alligevel er positive over for lovforslaget, er det, fordi vi synes, at den ungdom, vi har, i det store og hele er tidligt moden og allerede meget tidligt får store sociale forpligtelser i vort samfund.

Det er sagt, at det kommunistiske ændringsforslag om, at myndighedsalderen skal træde i kraft sammen med valgretsaldern, er opfindsomt. Jeg vil gerne sige, at der også ligger en pression i at vedtage det kommunistiske ændringsforslag. Jeg tror, det er rigtigt gjort af den del af den radikale gruppe, der vil stemme for ændringsforslaget. Jeg tror omvendt, det er forkert, at socialistisk folkeparti vil stemme imod, for vi tror, at man fremmer valgretsalderns nedsættelse til 18 år mest muligt ved at stemme på det kommunistiske ændringsforslag, for så må det dreje sig om, at man hurtigst muligt får nedsat valgretsaldern, således at man også kan få sat myndighedsalderen i gang samtidig. Derfor kan jeg anbefale, at man stemmer for det kommunistiske ændringsforslag.

Wilhelm (VS):

Vi mener ikke, at en nedsættelse af myndighedsalderen i sig selv er et ubetinget gode. Nogle af de indvendinger, der kunne rejses, specielt i den arbejdsmæssige, beskæf-

[Wilhelm.]

tigelsesmæssige og økonomiske situation, man står i nu, fremdrog jeg ved første behandling og skal ikke gentage her.

Vi vil støtte det kommunistiske ændringsforslag om at koble de to ting sammen. Det er fuldstændig rigtigt, som nogen har sagt, at der for så vidt ikke er nogen saglig grund til at koble de to ting sammen, og det er da også klart af en politisk grund, vi vil gøre det: da vi ikke mener, at myndighedsalderens nedsættelse i sig selv er et ubetinget gode, må der i hvert fald dette andet med rettighederne, før vi vil støtte det. Det betyder også, at falder det kommunistiske ændringsforslag, vil vi undlade at stemme til forslaget om nedsættelse af myndighedsalderen. Vi mener, der er ting, der taler for det, men der er bestemt også ting, der taler imod isoleret at nedsætte myndighedsalderen, og vi undlader naturligvis så også at stemme til følgelovforslaget.

Jeg vil fremdrage en enkelt ting fra betænkningen, som vi jo ikke er berettigede til at skrive med under på. Jeg synes, det er en pudsigt iagttagelse, fremskridtspartiet har gjort i sin mindretalsbetænkning, som lyder, idet jeg udskyder de overflødige skældsord:

„at den beskyttelsespolitik, der er gennemført over for børn og unge, . . . når der ses bort fra . . . Christiania, . . . gør flertallet af unge uegnet til en nedsættelse af myndighedsalderen på nuværende tidspunkt“.

Jeg mener nu ikke, at det er denne beskyttelsespolitik, der gør dem uegnede, men at presset mod dem er så hårdt, men jeg synes, det er en pudsigt betragtning, man dér har fået ind om Christianias virkning.

Vi vil altså støtte DKPs ændringsforslag og, hvis det ikke bliver vedtaget, undlade at stemme for lovforslaget som helhed.

Justitsministeren (Orla Møller):

Det fremgår af denne korte debat, som det også fremgik af debatten ved førstebehandling, at der er forskellige opfattelser af, om vi skal have en nedsættelse af valgretsaldere, og derfor også af, om vi i det hele taget skal give os af med at ændre på myndighedsalderen.

Vi har forsøgt at få et forslag igennem på et bestemt punkt ud fra de begrundelser, som f. eks. mit partis ordfører, hr. Tastesen,

fremførte. Men jeg vil sige til hr. Gudme, at der er ikke noget problem for socialdemokratiet i en nedsættelse af valgretsaldere, men vi anså det for at være rimeligt, at vi i hvert fald tog det, som vi havde en fornemmelse af kunne lade sig gøre, nemlig en nedsættelse af myndighedsalderen. Det var et skøn fra min side. Det er muligt, at jeg skulle have været mere dristig, men det vil vise sig efter afstemningen på fredag, hvordan situationen ser ud i denne sal, og er der den fjerneste mulighed for, at vi kan se i øjnene, at vi også kan få 18 års valgetret i løbet af efteråret, skal det ikke skorte på anstrengelser for at få noget sådant gennemført.

En enkelt bemærkning i anledning af hr. Hagen Hagens korte tale, hvor han sagde, at denne debat var druknet imellem alt det andet, som folketinget har beskæftiget sig med, og derfor ikke havde fået noget respons i befolkningen. Det kunne nu godt være, at det forholdt sig sådan, at man efterhånden i befolkningen har den opfattelse, at dette er en ganske naturlig ting at få igennem. Jeg håber, at også det store flertal i folketinget har denne opfattelse.

Hermed sluttede forhandlingen.

Der foretoges først afstemning vedrørende forslag til lov om ændring af myndighedsloven.

§ 1
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag om en ny affattelse af § 2 forkastedes med 118 stemmer mod 18; 6 medlemmer stemte hverken for eller imod.

§§ 2-4
vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Man gik dernæst til afstemning vedrørende forslag til lov om ændring af forskellige lovbestemmelser med 20 års aldersgrænser m. v.

§§ 1-4, ændringsforslag nr. 1, § 5, således ændret, og §§ 6-13 vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 2 om en ny affattelse af § 14 forkastedes uden afstemning.

§§ 14-15 vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring af tinglysningsloven. (Rentetilpasningslån).

(Lovforslag nr. 242. Fremsat 6/4 76. Første behandling 23/4 76. Betænkning 21/5 76).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling satte til forhandling under ét.

Wilhelm (VS):

Da vi som de eneste ikke er betækningsberettigede i retsudvalget skal jeg blot meddele, at vi i forlængelse af de betænkkeligheder, vi udtrykte om selve rentetilpasningslånssystemet, vil stemme imod denne ændring af tinglysningsloven. Jeg ved godt, at det er teknik, der kun, hvad skal man sige, teknisk har at gøre med selve det boligpolitiske i rentetilpasningslånene, og at det måske endda er muligt at emittere disse lån

uden denne ændring. Det er der jo en lille smule uklarhed om måske.

Der er ét spørgsmål, jeg godt vil benytte lejligheden til at få oplyst. Jeg er klar over, at det nok nærmest må blive boligministeren, selv om sagen her er fra retsudvalget, fordi vi kan jo ikke adskille, når det kommer til stykket, boligpolitikken fra en ting som dette. Er det sådan, at den forhoppethed, som kreditinstitutterne klart og tydeligt har givet udtryk for med hensyn til at få det her igennem, har at gøre med, at man emitterer disse lån 1/2 år i forvejen og derved altså på hele den pulje, der er tale om, nogle milliarder kroner, faktisk henter sig en renteindtægt på en større obligationsandel, end man ellers ville have haft? Det har været lidt ubegribeligt, hvad det egentlig var, der gjorde kreditinstitutterne så forhoppede, som de har vist sig at være. Der er kommet disse forklaringer om, at de faktisk har trykt disse papirer, og det havde kostet nogle penge og sådan noget, men det var ligesom lidt vanskeligt at se, at det kunne begrunde den forhoppethed. Og så er det, man ser nu her med de seneste bilag, at de altså har lov til at emittere disse papirer i den halvårsperiode, der går forud for, at de egentlig har brug for dem til at konvertere de gamle lån, og der må jo ligge en renteindtægt dér. Er det det, der ligger i det? Er det det, de har mulighed for, og er det det, der især er kreditforeningernes motivation i denne sag?

Tange (FP):

Fremskridtspartiet kan stemme for lovforslaget. Men for at undgå enhver form for misforståelse er denne tilslutning til lovforslaget ikke udtryk for, at vi anbefaler befolkningen at optage den form for lån i fremtiden.

Boligministeren (Helge Nielsen):

På det direkte spørgsmål kan jeg fortælle, at kreditforeningerne igennem to regerings medvirken er blevet bedt om at køre denne sag. De har fået tilladelse til det af mig i marts måned og har i god tro sat tingene i orden. Jeg mener ikke, at der er anden interesse i det, end at det er noget, vi har bedt dem om at gøre.